

Episcopal Church; Protestant Episcopal Church : คริสต์ศาสนานิกายอีปิสโคปัล, นิกายโปรเตสแตนต์อีปิสโคปัล

คริสต์ศาสนานิกายอีปิสโคปัล หรือนิกายโปรเตสแตนต์อีปิสโคปัล ก่อตั้งขึ้นในสหรัฐอเมริกาเมื่อ ค.ศ. ๑๗๘๕ ที่เมืองฟิลาเดลเฟีย (Philadelphia) มลรัฐเพนซิลเวเนีย (Pennsylvania) โดยแยกมาจากนิกายอังกฤษ (Church of England)* ซึ่งเรียกอีกอย่างว่า นิกายแองกลิคัน (Anglican Church)

ใน ค.ศ. ๑๖๐๗ ชาวอาณานิคมเวอร์จิเนีย (Virginia) ที่ศรัทธาในศาสนาคริสต์ ก่อตั้งโบสถ์ของนิกายแองกลิคันแห่งแรกที่เมืองเจมส์ทาวน์ (Jamestown) หลังจากนั้นเป็นเวลากว่า ๒๐ ปี ศาสนาจารย์ของนิกายนี้ก็ได้เผยแผ่ศาสนาในทวีปอเมริกาเหนืออย่างเข้มแข็ง โดยเดินทางไปกับนักแสวงโชคชาวอังกฤษที่ไปสำรวจและตั้งถิ่นฐานในทวีปนี้ ตลอดยุคอาณานิคม นิกายแองกลิคันมีบทบาทสำคัญมากในอาณานิคมเวอร์จิเนีย แต่ไม่ได้รับความนิยมในอาณานิคมนิวอิงแลนด์ (New England) เพราะชาวอาณานิคมนิวอิงแลนด์คือชาวอังกฤษที่นับถือนิกายพิวริตัน (Puritan)* ซึ่งเดินทางมาตั้งถิ่นฐานในทวีปอเมริกาเหนือ เนื่องจากมีอุดมการณ์ทางศาสนาต่างจากนิกายแองกลิคัน อันเป็นนิกายประจำชาติของอังกฤษ ส่วนที่นิวยอร์กและอาณานิคมเพนซิลเวเนีย นิกายนี้มีอิทธิพลไม่น้อย ในขณะที่ในอาณานิคมทางใต้ นิกายนี้ได้รับความนิยมในหมู่คนชั้นสูงซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก สำหรับที่อาณานิคมคอนเนตทิคัต (Connecticut) นิกายแองกลิคันก็ได้รับความนิยมไม่แพ้ที่เวอร์จิเนีย

ในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘ ก่อนการปฏิวัติของชาวอเมริกัน (American Revolution ค.ศ. ๑๗๗๕-๑๗๘๓)* อาณานิคมของอังกฤษในทวีปอเมริกาเหนือมีความขัดแย้งกับอังกฤษมากขึ้นเรื่อย ๆ กลุ่มผู้รักชาติในอาณานิคมทางเหนือโดยเฉพาะที่นิวยอร์กและนิวอิงแลนด์เริ่มเห็นว่าคริสตจักรของนิกายแองกลิคันเข้าข้างและปกป้องผลประโยชน์ของอังกฤษ และไม่ไว้ใจพวกทอรี (Tory) หรือพวกลoyalist (Loyalist) ที่ยังจงรักภักดีต่อกษัตริย์อังกฤษซึ่งส่วนใหญ่ นับถือนิกายแองกลิคัน จึงทำลายโบสถ์หลายแห่งของนิกายนี้ การกระทำอันบ้าคลั่งของกลุ่มผู้รักชาติทำให้พวกทอรีหลายคนต้องอพยพหลบภัยไปอยู่ที่แคนาดา หมู่เกาะเวสต์อินดีส (West Indies) และบางกลุ่มถึงกับอพยพกลับอังกฤษ หลายคนในจำนวนนี้เป็นศาสนาจารย์ในนิกายแองกลิคัน โบสถ์หลายแห่งของนิกายจึงอ่อนแอลงเพราะไม่มีใครเหลียวแลและไม่ได้รับเงินบริจาคจากประชาชน ตลอดจนเงินสนับสนุนจากสมาคมในอังกฤษชื่อ Society for the Propagation of the Gospel ที่ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อเผยแผ่ศาสนาอีกต่อไป

หลังการปฏิวัติชาวอเมริกันที่นับถือนิกายแองกลิคันเริ่มคิดกันว่าน่าจะก่อตั้งนิกายแองกลิคันของสหรัฐอเมริกา (American Anglican) ขึ้นมาเป็นเอกเทศ เพราะนอกเหนือจากปัญหาทาง

การเมืองดังกล่าวแล้ว ตลอดระยะเวลา ๑๗๕ ปีที่ผ่านมา นิายแองกลิคันไม่เคยส่งบิชอปมาประจำในทวีปอเมริกาเหนือเลย อำนาจในการตัดสินใจคัดค้านความต่าง ๆ ของนิกายนี้จึงอยู่ในความรับผิดชอบของบิชอปที่กรุงลอนดอน ซึ่งอยู่ห่างออกไปถึงกว่า ๔,๘๐๐ กิโลเมตร นอกจากนี้ผู้ที่บวชในนิกายนี้ยังต้องเดินทางไปบวชถึงอังกฤษด้วย

ใน ค.ศ. ๑๗๘๔ คณะนักบวชแห่งมลรัฐคอนเนตทิคัตเลือกแซมวอล ซีเบอร์รี่ (Samuel Seabury) เป็นบิชอปองค์แรกของมลรัฐนี้ และส่งซีเบอร์รี่ไปอังกฤษเพื่อรับการอภิเษกจากคณะบิชอปของนิกายแองกลิคัน แต่ซีเบอร์รี่รับการอภิเษกไม่ได้เพราะไม่ยอมสาบานตนว่าจะเป็นฝ่ายเดียวกับกษัตริย์อังกฤษ จึงต้องไปรับการอภิเษกจากคณะบิชอปของนิกายอีปิสโคปัลแห่งสกอตแลนด์ (Episcopal Church of Scotland) ซึ่งไม่ขึ้นกับคริสตจักรของอังกฤษ ซีเบอร์รี่จึงเป็นบิชอปองค์แรกของนิกายอีปิสโคปัล

ใน ค.ศ. ๑๗๘๖ เมื่อกฎหมายคริสตจักร (ecclesiastical laws) อังกฤษเปลี่ยนไป อาร์ชบิชอปแห่งแคนเทอร์เบอรีก็ได้อภิเษกวิลเลียม ไวต์ (William White) เป็นบิชอปแห่งมลรัฐเพนซิลเวเนีย แซมวอล โพรวูสต์ (Samuel Provoost) เป็นบิชอปแห่งมลรัฐนิวยอร์ก และคณะบิชอปแห่งอังกฤษอภิเษกเจมส์ เมดิสัน (James Madison) เป็นบิชอปแห่งมลรัฐเวอร์จิเนีย ต่อมาใน ค.ศ. ๑๗๙๐ บิชอปอเมริกันทั้ง ๔ องค์ก็ได้ร่วมกันอภิเษกทอมัส แคลเกตต์ (Thomas Clagett) เป็นบิชอปแห่งมลรัฐแมริแลนด์ เป็นการประกาศอิสรภาพไม่ขึ้นกับคริสตจักรในอังกฤษอีกต่อไป

ใน ค.ศ. ๑๗๘๙ มีการประชุมสามัญครั้งแรกของนิกายนี้ที่เมืองฟิลาเดลเฟีย คริสตจักรท้องถิ่นทุกแห่งต่างส่งตัวแทนของตนมาร่วมประชุม ที่ประชุมให้ความเห็นชอบเรื่องชื่อนิกายซึ่งมีชื่อเต็มว่า นิกายโปรเตสแตนต์อีปิสโคปัล ทั้งนี้คำว่า โปรเตสแตนต์ แสดงให้เห็นว่านิกายนี้แม้จะไม่ขึ้นกับนิกายอังกฤษ แต่ก็ยึดหลักการปฏิรูปศาสนาของอังกฤษ ส่วนคำว่า อีปิสโคปัล แสดงให้เห็นว่านิกายนี้มีตำแหน่งบิชอปเหมือนนิกายโรมันคาทอลิก ต่างจากนิกายโปรเตสแตนต์อื่น ๆ ที่ไม่มีตำแหน่งนี้

ที่ประชุมครั้งนี้ยังรับรองให้นิกายอีปิสโคปัลเป็นนิกายอิสระนิกายหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีการร่างธรรมนูญ บทบัญญัติ ตลอดจนแก้ไขหนังสือสวดมนต์ของนิกายแองกลิคันของอังกฤษ (Anglican Book of Common Prayer) เพื่อใช้เป็นหนังสือสวดมนต์ของนิกาย นิกายอีปิสโคปัลมิได้ตั้งใจที่จะแยกตัวจากนิกายแองกลิคันในเรื่องหลักการและหลักปฏิบัติ จึงยังคงยึดถือบทบัญญัติของนิกายแองกลิคันซึ่งมีอยู่ ๓๙ มาตรา แต่แก้ไขดัดแปลงให้สอดคล้องกับสภาพการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากสหรัฐอเมริกาประกาศเอกราชจากอังกฤษแล้ว

การขยายตัวของนิกายอีปิสโคปัลต้องชะงักลงระหว่างสงครามกลางเมืองอเมริกัน (American Civil War ค.ศ. ๑๘๖๑–๑๘๖๕)* อย่างไรก็ตาม สมาชิกของนิกายนี้มีได้แตกแยกกันเป็น

ฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้เพราะปัญหาเรื่องทาสเช่นนิกายอื่น ๆ ในสหรัฐอเมริกาเพราะทางนิกายวางตัวเป็นกลางในเรื่องนี้ เมื่อมีการก่อตั้งสมาพันธรัฐอเมริกา (Confederate States of America)* คริสตจักรต่าง ๆ ในมลรัฐทางใต้ร่วมกันก่อตั้งนิกายโปรเตสแตนต์อีปิสโคปัลในสมาพันธรัฐอเมริกา (Protestant Episcopal Church in the Confederate States) แต่นิกายอีปิสโคปัลไม่ยอมรับการแยกตัวครั้งนี้ หลังจากสงครามสงบ คริสตจักรของนิกายนี้ในมลรัฐทางเหนือและทางใต้จึงกลับมารวมกันอีกครั้งหนึ่ง

หลังสงครามกลางเมืองอเมริกันมีการอพยพไปตั้งถิ่นฐานทางภาคตะวันตกของสหรัฐอเมริกาครั้งใหญ่ แต่นิกายอีปิสโคปัลขยายตัวไปทางแถบนี้ช้ากว่านิกายอื่น ๆ เพราะผู้ที่นับถือนิกายนี้ยึดถือศาสนาจารย์ที่มีความรู้และพิธีกรรมที่มีแบบแผน จึงปรับตัวให้เข้ากับวิถีชีวิตชายแดนที่เรียบง่ายไม่ได้ ต่างจากนิกายเล็ก ๆ อย่างนิกายแบปติสต์ (Baptist Church) และนิกายเมทอดิสม์ (Methodism) ที่ให้ความสำคัญกับการแสดงออกโดยไม่ควบคุมอารมณ์ของผู้เข้าร่วมพิธี นิกายอีปิสโคปัลจึงไม่มีบทบาทในการเผยแพร่ศาสนาในดินแดนทางภาคตะวันตกของสหรัฐอเมริกา ระหว่างที่มีการปลุกศรัทธาครั้งใหญ่ (Great Awakening)* ในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘

ตามธรรมเนียมของนิกายอีปิสโคปัล พระวาสนีมีส่วนร่วมในการบริหารงานทุกระดับ ต่างจากนิกายแองกลิคันในอังกฤษ การปกครองของนิกายนี้เป็นแบบประชาธิปไตย แม้แต่บิชอปของนิกายซึ่งปกครองคริสตจักรต่าง ๆ ก็ได้รับเลือกจากเสียงข้างมากของที่ประชุมสามัญ ซึ่งประกอบด้วยสภาบิชอป (House of Bishops) และสภาผู้แทนนักบวชกับพระวาสนี (House of Clerical and Lay Deputies) ซึ่งเป็นตัวแทนของคริสตจักรต่าง ๆ ที่ประชุมดังกล่าวเป็นผู้กำหนดนโยบายต่าง ๆ ของนิกาย สมาชิกภาพของทั้ง ๒ สภามีอายุ ๓ ปี อย่างไรก็ตาม การปกครองแบบประชาธิปไตยของนิกายที่ทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ทำให้สมาชิกของนิกายมีความคิดเห็นขัดแย้งกันบ่อยครั้ง อาทิ ในช่วงทศวรรษ ๑๘๙๐ สมาชิกของนิกายนี้มีความคิดเห็นขัดแย้งกันอย่างหนัก จนสมาชิกกลุ่มหนึ่งแยกตัวไปตั้งนิกายใหม่เรียกว่า นิกายอีปิสโคปัลปฏิรูป (Reformed Episcopal Church) เป็นเอกเทศไม่ขึ้นกับนิกายอีปิสโคปัล นอกจากนี้ ในช่วงทศวรรษ ๑๙๙๐ เมื่อนิกายนี้ยอมให้ผู้หญิงบวชเป็นบาทหลวงได้ และรวมทั้งยอมรับเรื่องรักร่วมเพศ จึงทำให้เกิดความแตกแยกในนิกายอย่างมาก

กิจกรรมต่าง ๆ ของนิกายอีปิสโคปัลด้านการเผยแพร่ศาสนา การศึกษา และสังคม สงเคราะห์ทั้งในสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่น ๆ มีบิชอปซึ่งได้รับเลือกจากสภาบิชอปให้ทำหน้าที่เป็นประธาน เป็นผู้ดำเนินงานร่วมกับสภาบริหารซึ่งได้รับเลือกจากที่ประชุมสามัญ ใน ค.ศ. ๑๘๓๕ นิกายอีปิสโคปัลเริ่มเผยแพร่ศาสนาในต่างแดนที่ประเทศจีนและไลบีเรีย (Liberia) ก่อน จากนั้นจึงขยายไปยังประเทศอื่น ๆ ในแถบเอเชียและอเมริกาใต้ แต่ผลงานที่ถือว่าเป็นความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของ

นิกายนี้คือการเผยแพร่ศาสนาไปสู่พวกอินเดียนแดง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเดียนแดงในมลรัฐเนแบรสกา (Nebraska) นอร์ทดาโคตา (North Dakota) และเซาท์ดาโคตา (South Dakota) โดยส่วนใหญ่เป็นผลงานของบิชอปวิลเลียม โฮบาร์ต แฮร์ (William Hobart Hare) ซึ่งใน ค.ศ. ๑๘๗๓ ได้รับเลือกให้เป็นศาสนทูตของมลรัฐเนแบรสกา บิชอปแฮร์และผู้ช่วยสามารถทำให้อินเดียนแดงเผ่าซิว (Sioux) หันมานับถือนิกายอπισโคปัลได้ถึง ๑๐,๐๐๐ คน

นิกายอπισโคปัลมีคริสตจักรในสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่น ๆ กว่า ๑๐๐ แห่ง คริสตจักรที่เข้มแข็งที่สุดของนิกายอยู่ตามเขตชุมชนของเมืองใหญ่ ๆ ในสหรัฐอเมริกา นิกายอπισโคปัลจัดทำนิตยสารรายคาบเผยแพร่กิจกรรมของนิกายหลายฉบับ ทั้งที่เป็นทางการ คือ **The Episcopalian** และไม่เป็นทางการ อาทิ **The Churchman, The Witness** และ **The Living Church**.

(กุลวดี มกรภิรมย์)